

Mirjam Cremer is van beroep geboortefotograaf en oprichter van Pure Life Geboortefotografie. Sinds 2013 heeft zij meer dan 120 geboortereportages gemaakt. Tijdens haar werk legt ze telkens de geboorte van een nieuw leven vast, de geboorte van een vader en een moeder en de pure, oprechte liefde van ouders voor hun kind. Zij brengt de verbondenheid van een kind met zijn of haar ouders in beeld. Bij de reportages richt zij zich op de ouders, hun samenwerking tijdens de geboorte en vooral op de eerste ontmoetingen met hun kindje. Het zijn de natuurlijke emoties die ze hierbij vastlegt, heel puur en als fotograaf op de achtergrond aanwezig. Mirjam Cremer werkt daarnaast als vaste fotograaf voor de tijdschriften *Ouders van Nu* en *Wij Jonge Ouders*.

Haar Facebookpagina [purelifegeboortefotografie](#) heeft bijna 10.000 volgers.

Een uniek moment tussen ouders en kind voor altijd vastgelegd in een prachtig geïllustreerd boek.

MIRJAM CREMER

Pure Life

Geboortefotografie en -verhalen

AERIAL

Life

De geboorte van Bren

Het is eind februari wanneer ik een eerste mailtje krijg van Jantine. Een mailtje dat me direct raakt en in mijn gedachten blijft. Jantine en haar man Sieb zijn in verwachting van hun eerste kindje. Zwanger worden was voor Jantine en Sieb niet zo vanzelfsprekend. Ruim twee jaar en een heel intensief traject is voorafgegaan aan dit nieuwe leven. Maar dat is nog niet alles wat Jantine me vertelt in dit eerste mailtje. Zeven jaar geleden is ze op 23-jarige leeftijd haar moeder verloren, wat nog steeds een diepe wond is in het ouderlijke gezin.

Ze verwacht half mei haar eerste kindje en vraagt om een kennismakingsgesprek bij hen thuis. Tijdens dit gesprek leer ik een ontzettend lief stel kennen op een van de mooiste plekjes in Zuid-Limburg. Al snel wordt duidelijk hoe hecht de relatie van Jantine en Sieb is, maar ook de familiebanden in beide gezinnen. Het verlies van Jantines moeder geeft nog altijd een strijd tussen het koesteren van de mooie herinneringen en het dragen van het gemis. Jantine beschrijft het zo mooi: “Ik hecht heel veel waarde aan tastbare herinneringen en vier graag de mooie dingen van het leven.” De manier waarop ze dit vertelt, beschrijft ook precies de indruk die ik van beiden krijg: opgewekt, vrolijk en het leven als een kostbaar geschenk zien. Het is een stel dat je direct in je hart sluit.

Jantine is tijdens ons eerste contact al ruim 31 weken zwanger en voelt zich ontzettend goed. Buiten een pittige verkoudheid gaat alles prima met haar en hun kindje. Voor Sieb breekt nog een spannende periode aan. Voordat ze wisten dat ze in verwachting waren, had hij met zijn schoonbroer een reis naar Nieuw-Zeeland geboekt. Nu Jantine zo ver zwanger is, begint het toch wel heel spannend te worden. Avontuurlijk en positief ingesteld als ze zijn,

besluit Sieb van deze reis te gaan genieten. Hun kleintje gaat echt wel op zijn vader wachten tot hij weer thuis is.

De volgende weken gaan voorbij. Jantine bereidt zich steeds meer voor op de geboorte en Sieb is gelukkig gezond en wel terug van zijn avontuur. Begin mei krijg ik dan ook het leuke berichtje dat ze er helemaal klaar voor zijn. Alles is babyproof in huis: bed hoog (check), tas gepakt (check) en babykamer klaar (check)! Niet alleen voor Sieb en Jantine is het spannend om de geboorte te laten vastleggen, maar ook de verloskundigenpraktijk kijkt er erg naar uit. Nog steeds voel ik me te gast bij ouders en een verloskundige en het is keer op keer weer zo mooi om te mogen laten zien dat mijn werk vooral op de achtergrond gebeurt.

Het is vrijdagmorgen 6 mei wanneer ik Jantine een berichtje stuur: “Goedemorgen, hoe is het met onze bijna mama?” Toevallig heeft Jantine sinds 03:00 uur die nacht weeën. Na het douchen viel het een beetje stil, maar nu (het is 11:35 uur) zijn de weeën weer terug. Soms om de 5, soms om de 13 minuten. Sieb is gewoon nog op zijn werk, maar het rommelen is wel begonnen!

Rond 14:00 uur blijken het toch echt de beginnende weeën te zijn. Ze worden pijnlijker, maar zijn nog wel onregelmatig. Langzaam bouwt het die dag verder op: rond 16:15 uur komen de weeën regelmatig om de 6 minuten. De uren die volgen blijft mijn telefoon rustig, tot het eerste berichtje van Sieb: Jantine heeft ruim 20 minuten onder de douche gestaan en de weeën komen steeds sneller. Een klein half uurtje later, om 19:01 uur, breken de vliezen. Inmiddels komen de weeën om de 2 minuten. Nadat de verloskundige is geweest, blijkt Jantine 3 centimeter ontsluiting te hebben. Normaal zou ik nog wel even afwachten, maar omdat Jantine al zo'n lange aanloop heeft en ze van nature zo rustig is, zou het me niets verbazen als ze straks in één keer doorschiet. Ik besluit daarom toch al naar het ziekenhuis te gaan en op afstand nog wat werk te doen. Ik zit vlak bij de verloskamer wanneer ik denk ze te horen binnenkomen. Ik besluit niet te kijken en van Sieb krijg ik ondertussen al een appje binnen dat ze inderdaad in het ziekenhuis zijn.

*"We zijn heel blij dat we deze mooie momenten
in de toekomst kunnen delen met Bren."*

Jantine en Sieb

